

Folkethingets Fleerhed var for dem, og at der altsaa stod to Trediedele mod den ene Trediedeel. Men hvad det ærede Medlem egentlig vilde opnaae ved at fortælle dette, som vi Alle vide, kom han ikke til at sige os. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke vilde opstille den Regel, at Folkethinget skal stemme for enhver Sag, hvorom Regjeringen og Landstinget ere enige, men denne Slutning maatte han komme til, naar han vilde drage en Slutning af, hvad han saaledes fortalte os; ellers seer jeg virkelig ikke, hvad det skulde bethyde, at han fortalte os, at Folkethinget ikke her er enig med Regjeringen og Landstinget. Jeg er imidlertid, som sagt, overbevist om, at det ærede Medlem ved andre Leiligheder vilde finde det meget forkasteligt at følge en saadan Regel. At han idag vilde tilraade at gjøre det, kan jeg forstaae, da han er enig med baade Regjeringen og Landstinget, og de Herrer, som ere det, saae gjerne, at Folkethingets Majoritet ogsaa vilde være det, thi saa fik de deres Overbeviisning og Mening sat igjennem. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at det Fleertal, som havde stemt for Forslaget her i Salen, sidste Gang var i Dalen. Det ærede Medlem har jo forsaavidt Ret, som Antallet af dem, der sidste Gang stemte for dette Forslag, ikke var saa stort, som det, der første Gang stemte derfor; men det ærede Medlem vilde, naar han havde efterseet, hvem de Fraværende vare, have seet, at Nar-sagen til, at der sidste Gang var Færre, der stemte for Forslaget, end første Gang, laaderi, at Flere af de Mænd, der første Gang stemte for det, vare fraværende; hvis disse havde været tilstede, vilde der ikke have været nogen Forskjel, i alt Fald ikke nogen væsentlig, paa Stemmetallet ved denne Afstemning og foregaaende. Jeg har ogsaa noteret mig denne mærkværdige Udtalelse om en sygelig Tanke. Den kom virkelig saaledes fra det ærede Medlem, at man ikke kunde Andet end komme til at tænke paa, at det, der for to Aar siden netop var sundt, rask og stærkt, nu skulde være blevet sygelig. Dengang var det netop saa rigtigt og suldsænbigt i sin Orden, at man arbejdede for, at Minoriteterne kunde komme til deres Ret, og netop det ærede Medlem holdt

en Dag et ligesaa glimrende Foredrag som det, vi idag have hørt, hvori han fortalte os, at der var en Klasse i Befolkningen, der var i Minoritet, men som havde megen Betydning, og som var utilfreds med Forsatningen, hvorfor vi skulde arbejde hen til at ændre denne saaledes, at denne Klasse kunde blive tilfreds, at den kunde komme til at deeltage i det offentlige Liv. Dengang syntes vi Andre, at dette ikke var Grund nok til at forandre Grundloven af 5te Juni 1849, men nu finder det ærede Medlem, at nu er Sagen ordnet saaledes, at han kan være tilfreds, den Klasse, som han dengang sigtede til, antager han nu ogsaa er tilfreds, og om ogsaa andre Dele af Befolkningen blive utilfredse, saa skal man ikke bryde sig derom, thi det er „sygeligt“ at tage Hensyn dertil. Dernæst anførte han ogsaa, at ved disse Forholdstalsvalg blev der i vore Forsamlinger Mangel paa Disciplin. Sa, det er netop dette, som jeg og Mange med mig have beklaget i de 17 eller 18 Aar, hvori vi have haft Rigsdagen, at Minoriteterne ikke kunde komme til orde, fordi Majoriteten var i Besiddelse af en saa stærk Disciplin, at Alt blev undertrykt, hvad der ikke hørte til den. Denne Disciplin savner det ærede Medlem nu ved Udvalgsvalgene, fordi ikke Alle vælges fra eet Standpunkt. Minoritetsvalgene kunne gjøre, at der kommer forskjellige Anstuelser ind i et Udvalg, og derfor kan det ikke, som han sagde, komme til nogen enig Anstuelse. Det er denne forgangne lykkelige Tid, hvor Alt gik op i en Enhed hos Majoriteten, han nu savner, og han udstøder Beemodssjæl ved Mindet om, at denne Tid er forbi. Det ærede Medlem talte dernæst om, at man jo ved Grundloven kunde være gaaet til at lade Classerne vælge særskilt, men han udtalte sig, som om han havde været enig i, at dette ikke var rigtigt; man var nu kommen til at lade dem vælge samlede efter Forholdstalsvalg. Men det er Noget, der ligger i Alles Erindring, at det ærede Medlem netop stærkt foredrog at lade Classerne vælge særskilt, og da dette ikke kunde opnaaes, ville man dog beholde et saa stort Majoritetsherredømme som muligt igjennem Valgene ved ikke at inkludere sig paa Forholdstalsvalgmaaden ved Valgmandsvalget; thi, siger